

1574 prateritas clades, nonnullorumque fluxos animos impar ad belli grave adeo pondus sustinendum existimabatur. In ea vero oppugnanda de maris imperio agi certum erat; cum medio ponto jacens insula, Aegæo non modo, ac Ionio imperitaret, verum Mediterraneo quoque imminere censeretur. Erant qui Corcyrae timerent; quod eo, veluti propugnaculo, occupato, ingentia ad Italiam invadendam fundamenta jacerentur. Nec deerant qui Ascrivium invasuros Turcas putarent, cum, ut contractam ignominiae notam, ex Varbagnæ mitionis expugnatione delegerent, tum ut Adriatico sinui frena quadammodo imponerent. Ad hæc conficienda haud magna impedimenta habituros plerique opinabantur, vel ob immensum prægrandis imperii robur; vel ob pacis fiduciam, qua permoti Veneti, majore classis parte exarmata, Fuscarenum in patriam revocaverant; ab iisque imparati erant, quibus potentissimi hostis impetus averti ac retundi potuisset: foedera cum reliquis christianis Principibus, ob pacem absque eorum consensu cum hoste initam, abrupta; parum ob id propensos in Rempublicam sociorum animos.

*Veneti ad
bellum tur-
cicum exci-
piendum
denuo se
converunt.
Senatus
Pontifici &
Hispaniæ
Regi turci-
cas res ex-
ponit.*

His fiebat, ut Patres variis curis distenti, vererentur, ne Selymus eo armorum impetum dirigeret, quo facilius & novis accessionibus imperium augere, sitimque dominandi inexplibilem exsaturare posset. Itaque priore animi vigore assumpto, tamquam haud dubie hostem invadentem excepturi, denuo milites conscribere, classem augere, com meatu curare cœpere. In primis vero id necessarium arbitrati, ut Pontifex de præsentium rerum statu doceretur, quæ crebris nuntiis quotidie Byzantio afferebantur, Gregorio significant. Verendum esse ne tot apparatus moles denuo in Reipublicæ ditiones, ac præcipue in Cretam decideret, quæ hoc tempore pro vallo christianarum ditionum objiceretur: in ea tuenda communem omnium rem agi; ne Turcæ, ea occupata, in immensum maritimas vires augeant; mediterraneum ab Hellesponto usque ad Gades excurrant; sibi que gradum ad Italiam præstuant, cujus invadendæ desiderio Ottomani Principes flagrant. Pontifex, si res urgeat, Reipublicæ minime defuturum; auxilium, atque opem quacumque illi ratione laturum pollicetur. Eodem officii genere, Senatu jubente, Laurentius Priolus legatus

CUM